

### [Udenrigsministeren.]

i ubrugte Attester, jævnt fordelt over Varegrupperne, hvilket vil sige omtrent 30 pCt. mere end normalt.

Allerede i Slutningen af Marts, ved en Opgørelse, der dengang foregik, var det klart, at Udnyttelsen gik forholdsvis trægt, og dette var da endelig konstateret ved Periodens Slutning, og det er siden blevet klarere og klarere ved de forskellige Opgørelser, saaledes som jeg ved tidligere Lejlighed har redegjort for her. Det er muligt, at der kunde have været en lille Fremskyndelse, hvis man havde faaet hele Aftalen med Tyskland hurtigere færdig, men store Forskydninger kan det ikke nytte at tro paa vilde være opnaaet derved. Der kan være enkelte Varer, som af sæsonmæssige Grunde ikke er blevet købt, fordi man ikke lige paa det hensigtsmæssige Tidspunkt havde de fornødne Attester, men mange kan det næppe have været, for Varegrupperne har, som sagt, hele Perioden igennem, naar man tager den samlede Opgørelse for Hovedgrupper og mindre Grupper, vist stor Rigelighed paa Attester. I Øjeblikket er Forholdet endnu dette, at ved en Opgørelse pr. 21. Oktober ligger der ubrugt to Trediedele af den samlede Attestmængde, der er til Raadighed for Aarets sidste Valutaperiode, og omkring 30 pCt. af den Attestmængde, der svarer til Danmarks hele Køb i Tyskland i Løbet af et Aar. Med andre Ord, med godt og vel to Maaneder tilbage af Aaret til Indkøb mangler vi ikke saa forfærdelig meget mindre end en Trediedel af hele den Mængde, der kunde blive Tale om for Aarets Vedkommende.

Ærede Medlemmer vil kunne slutte deraf, at det virkelig har vist sig svært at gennemføre et Køb i det Omfang, som er forudsat i Løbet af dette Aar. Jeg for min Del vil sige, at naar jeg ser paa Tallene nu fra Oktober, har jeg et vist Indtryk af, at der er ved at ske en Vending, og jeg har noget Haab om, at de sidste Maaneder skal vise sig gunstige i Forhold til de foregaaende, men noget sikkert kan man i dette Øjeblik ikke sige derom.

Grundene til Vanskelighederne har jeg nævnt før, ganske vist i en Radiotale, men den Radiotale blev virkelig paa det Punkt meget nøje gengivet i meget store Dele af Pressen, og gengivet virkelig i Overensstemmelse med Manuskriptet til den, saa ærede Medlemmer vil godt kunne bygge derpaa — og disse Grunde tror jeg nu alligevel ikke vi behøver at gennemgaa her i dette Øjeblik. Men saa er der spurgt: Men disse Opgørelser, hvorfor faar vi ikke dem? Hvis vi

fik dem, kunde vi kritisere dem, og saa kunde vi se, om de nu virkelig betyder det, som man fra Regeringens Side faar ud af dem. Dertil vil jeg svare, at de Opgørelser, jeg har nævnt her, er givet fra Udenrigsministerens Side til den Rigsdagsinstitution, som Udenrigsministeriet staar i Forbindelse med, nemlig det udenrigspolitiske Nævn, dels i Sommer og dels nu, og jeg er gaaet ud fra, at den højtærede Handelsminister over for de Institutioner, han er i Forbindelse med, har givet tilsvarende Oplysninger.

Den ærede Ordfører for Det konservative Parti, Hr. Christmas Møller, sagde, at nu ønskede man, at saadanne Oplysninger skulde gives i Tingenes Finansudvalg. Jeg kan svare dertil, at det er jeg selvfølgelig fuldkommen villig til. Ligesom selve Aftalen blev forhandlet i Begyndelsen af dette Aar i begge de to Finansudvalg, er jeg selvfølgelig til enhver Tid rede til at komme i Finansudvalgene og give dem de Oplysninger, som jeg sidder inde med.

Den ærede Taler Hr. Knud Kristensen rettede en hel Samling af Udtalelser særlig til mig, og i Begyndelsen af disse understregede det ærede Medlem, at han havde faaet det Indtryk, at der bestod en dybtgaaende Forskel i Opfattelsen mellem den højtærede Landbrugsminister og mig, og jeg forstaa ham saaledes, at han havde fundet ud af, at jeg varetog jo nok paa en rimelig Maade Afsætningsinteresserne, anbefalede dem i hvert Tilfælde, men Landbrugsministeren har sat sig paa en ubehagelig og uberettiget Maade derimod. Jeg maa tilstaa, at jeg sjældent har hørt Udtalelser, der i den Grad virkede som nye og overraskende paa mig. Jeg har nu siddet i Samvirksomhed med den højtærede Landbrugsminister ved mangfoldige Lejligheder i mellem 7 og 8 Aar, den første Tid under Forhold, hvor dette Spørgsmaal ikke kom til at træde frem, men dog i en klækkelig Aarrække, vel en 5—6 Aar nu, under Vilkaar, hvor disse Problemer meldte sig Dag efter Dag, og hvor vi har haft mangfoldige Forhandlinger, og jeg har aldrig set andet, end at Landbrugsministeren og jeg er fuldstændig enige om den Linie, som bør følges, Bestræbelsen for at skaffe danske Erhverv den størst mulige Afsætning i Udlandet. Og dertil maa jeg føje, at jeg har heller ikke fundet nogen Uoverensstemmelse mellem Landbrugsministeren og mig med Hensyn til det andet, som jeg har fremhævet her, at naar man afvejer de forskellige Erhvervs Interesser mod hinanden paa billig og rimelig Maade, saa maa der tages et Hensyn til, at mellem danske Erhverv er Landbruget